

Publicerad 2008-11-27 18:08 av Night Soul Woman

Det öppna fönstret mot världen(vädra huset)

Med en tegelsten i handen
och djupa rynkor i pannan
i fundersamhetens tecken
grubblar jag.

De befriade undertryckta
Undertrycker de fria. Hävdar
sin stund på jorden . . .

De fria mobbar de befriade
undertryckta och blir slavar
till stundens tråkighet . . .

och jag sitter och glor på en
tegelsten och överväger om
jag ska begå en akt av vandalism
eller inte.

Redo att generera en slumpmässig
händelse med några redan kända
möjligheter.

Är jag bättre? Nää . . . som den
gången i pubertetens år då jag såg två
ungdomar kasta sten på en utländsk
militär anstalt. Vad gör ni? Frågade jag

- Vi försöker krossa fönstret, svarade
de.

- Aaah! Jag förstår, sa jag fundersamt,
men ni gör fel. Det är så man gör!
Observera! Sa jag medan jag lyfte en
sten från marken, siktade mot fönstret
och kastade stenen snabbt. Det är så man

gör, sa jag medan fönstret krossades och vi
sprang därifrån . . .

Vann jag någonting av det här? Näää . . .

stänger fönstret

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Night Soul Woman med Poeter.se id #7592 innehar upphovsrätten